

SCENA 1

EXT. UNDEVA ÎN EUROPA – 1926 – NOAPTEA

Din întuneric se conturează un castel impresionant, izolat, dărăpănat. Ne îndreptăm atenția asupra unui scuar acoperit cu piatră cubică din fața clădirii învăluite în negură, misterioasă, cufundată în tăcere.

Cinci Aurori stau cu baghetele ridicate. Cu mare precauție se apropie încet-încet de castel. Deodată, o străfulgerare de lumină albă, pură îi aruncă în văzduh.

Ne întoarcem rapid și vedem trupurile Aurorilor azvârlite care încotro, zăcând pe pământ la intrarea într-un parc vast. O siluetă (GRINDELWALD) intră în cadru cu spatele la aparatul de filmat; fără să arunce nici măcar o privire spre trupurile Aurorilor, se uită lung la cerul nopții. Privirea noastră se îndreaptă în sus, spre lună.

MONTAJ: vedem diferite titluri din ziarele magice din 1926 despre atacurile lui GRINDELWALD din întreaga lume:

„GRINDELWALD LOVEȘTE DIN NOU ÎN EUROPA“, „MĂSURI SPORITE DE SECURITATE LA ȘCOALA HOGWARTS“, „UNDE ESTE GRINDELWALD?“ GRINDELWALD, care reprezintă o amenințare serioasă la adresa comunității vrăjitorilor, nu e de găsit. Fotografii în mișcare prezintă detalii ale unor clădiri distruse, incendii, victime care țipă. Articolele se derulează rapid. Vânătoarea lui GRINDELWALD continuă pe tot globul. Ajungem la un ultim articol, cu o fotografie înfățișând Statuia Libertății.

TRANZIȚIE CĂTRE:

SCENA 2

EXT. UN VAPOR ACOSTÂND ÎN NEW YORK – A DOUA ZI DIMINEAȚA

O zi senină, însorită în New York. Pescărușii zboară agitați prin văzduh.

Un vapor mare, plin cu pasageri, trece lin pe lângă Statuia Libertății. Pasagerii se apleacă peste balustrade, privind entuziasmați către pământul care se apropie.

CAMERA SE APROPIE DE silueta unui bărbat care stă pe o bancă, cu spatele la noi. Este NEWT SCAMANDER, un tip subțirel, cu chipul bătut de soare și de vânt, îmbrăcat cu un palton vechi, albastru. Alături de el se află un geamantan maro din piele, foarte uzat. Deodată o încuietore a geamantanului se deschide singură.

SCENARIUL ORIGINAL

NEWT se apleacă repede și o închide la loc. Își pune geamantanul în poală, se apleacă peste el și șoptește.

NEWT

Dougal! Astâmpără-te, te rog! Nu mai durează mult.

SCENA 3

EXT. NEW YORK – ZIUA

PERSPECTIVĂ AERIANĂ asupra orașului New York.

SCENA 4

EXT. VAPOR/INT. VAMĂ – PUȚIN MAI TÂRZIU – ZIUA

În mijlocul forfotei mulțimii, NEWT coboară de pe vapor pe pasarela de debarcare. Noi privim geamantanul mai de aproape.

VAMEȘUL

(DIN OFF)

Următorul!

ANIMALE FANTASTICE
ȘI UNDE LE POȚI GĂSI

NEWT așteaptă în vamă, care e formată dintr-un șir lung de birouri aflate în apropierea danei, unde lucrează câțiva vameși americani cu niște figuri foarte grave. UN VAMEȘ studiază cu atenție pașaportul britanic foarte jerpelit al lui NEWT.

VAMEȘUL

Britanic, ai?

NEWT

Da.

VAMEȘUL

Prima oară în New York?

NEWT

Da.

VAMEȘUL

(făcând un semn spre
geamantanul lui NEWT)

Ai ceva de mâncare acolo?

NEWT

(ducându-și o mână
la buzunarul de la piept)

Nu.

VAMEȘUL

Vreun animal?

Încuietoarea geamantanului lui NEWT se deschide din nou.
NEWT se uită în jos și o închide repede la loc.

SCENARIUL ORIGINAL

NEWT

Trebuie s-o duc la reparat. Ăăă... Nu, nu am.

VAMEȘUL

(bănuitor)

Ia dă să arunc o privire.

NEWT *pune geamantanul pe birou între ei și atinge discret un disc din alamă, rotindu-l în poziția „Pentru Mageamii“.*

VAMEȘUL *întoarce geamantanul spre el și deschide încuietorile. Când deschid capacul, înăuntrul geamantanului se văd pijamale, diferite hărți, un jurnal, un ceas deșteptător, o lupă și un fular în culorile casei Hufflepuff. Satisfăcut în sfârșit, VAMEȘUL închide geamantanul.*

VAMEȘUL

Bine ai venit în New York!

NEWT

Mulțumesc.

NEWT *își ia pașaportul și geamantanul.*

VAMEȘUL

Următorul!

NEWT *iese din vamă.*

SCENA 5

EXT. O STRADĂ ÎN APROPIEREA STAȚIEI DE METROU DIN FAȚA PRIMĂRIEI – CĂTRE SEARĂ

*O stradă lungă, având pe ambele părți case identice din piatră
cafenie. Printre ele, una din care nu a mai rămas decât un morman
de moloz. Prin zonă dă târcoale un cârd de reporteri și fotografi, cu
speranța vagă că se va întâmpla ceva, dar fără prea multă tragere de
inimă. Un REPORTER îi ia interviu unui bărbat între două vârste,
foarte agitat, în timp ce se plimbă printre ruinele clădirii.*

MARTORUL

...și semăna cu o... cu un vânt sau
cu o... cu o fantomă... doar că era
întunecată... și i-am văzut ochii...

niște ochi albi, care luceau...
REPORTERUL
(*inexpresiv, cu carnețelul în mână*)
...un vânt întunecat... cu ochi...

MARTORUL
...parcă era o *masă* de materie
întunecată. Și a intrat acolo...
acolo, sub pământ... Jur pe ce am
mai sfânt... a intrat în pământ
chiar sub ochii mei.

PRIM-PLAN pe PERCIVAL GRAVES, care se apropie de clădirea distrusă.

GRAVES este îmbrăcat elegant și este foarte chipeș, pe la patruzeci de ani. Purtările lui sunt diferite de ale celor din jurul lui: e atent, în alertă și dă impresia că are deplină încredere în sine.

FOTOGRAFUL
(*sotto voce*)
Hei... Tu ai aflat ceva?

REPORTERUL
(*sotto voce*)
Vânt întunecat, bla, bla, bla.

FOTOGRAFUL
O fi vreo aiureală atmosferică.
Sau poate electrică.

GRAVES urcă treptele clădirii în ruine. Privește cu atenție în jur, curios, precaut.

REPORTERUL

Ascultă... Nu ți-e sete?

FOTOGRAFUL

Nu, nu mai beau. I-am promis
Marthei că mă las.

Vântul începe să se întetească și se învârtăjește în jurul clădirii, acompaniat de niște scrâșnete ascuțite. Numai GRAVES pare singurul interesat de ce se întâmplă.

Brusc, pe stradă se aud câteva bubuituri. Toată lumea se întoarce încercând să-și dea seama de unde vin zgomotele. Unul dintre pereți crapă, molozul de pe podea începe să trepideze, după care brusc pământul se cutremură și ceva se năpustește afară prin perete și o ia la fugă prin mijlocul străzii. Mișcările sunt violente, precipitate. Oameni și mașini zboară cât colo.

Apoi forța misterioasă se ridică în văzduh, se învârtă deasupra orașului, plonjează când pe o străduță, când pe alta, după care se năpustește cu un zgomot teribil într-o gură de metrou.

PRIM-PLAN pe GRAVES, care examinează distrugerile din stradă.

Din măruntaiele pământului răsună ceva între muget și urlet.

SCENA 6

EXT. O STRADĂ DIN NEW YORK – ZIUA

Urmărindu-l pe NEWT cum umblă pe străzi, observăm că este complet liniștit. Figura lui lipsită de expresie aduce cu a lui Buster Keaton. Parcă se și mișcă în alt ritm decât cei din jurul lui. În mână strânge o hârtiuță pe care este scrisă o adresă. Dar încă privește acest mediu străin lui cu curiozitatea unui om de știință.

SCENA 7

EXT. O ALTĂ STRADĂ, TREPTELE CLĂDIRII CITY BANK – ZIUA

Surprins să audă strigăte, NEWT se apropie de un miting organizat de Societatea Filantropică „Noul Salem“.

MARY LOU BAREBONE, o femeie arătoasă din Vestul Mijlociu, îmbrăcată într-o rochie puritană à la anii '20, charismatică,

foarte înflăcărată, stă în picioare pe un mic podium la baza treptelor clădirii City Bank. În spatele ei, tot în picioare, se află un bărbat care ține în mâini un afiș pe care este imprimat simbolul organizației: două mâini care ies din niște flăcări de un galben și roșu-aprins, ridicând victorioase o baghetă ruptă în două.

MARY LOU

(adresându-se mulțimii adunate)

...acest oraș măreț în care, ca niște
giuvaiere, sclipesc născocirile
minții omenesti! Cinematografe,
automobile, telegraful, lumini
electrice... Toate acestea ne iau
ochii și ne vrăjesc!

NEWT încetinește pasul și o urmărește pe MARY LOU ca și când ar avea în față o creatură dintr-o specie necunoscută. O privește fără să o judece, din pur interes. Aproape de el se află TINA GOLDSTEIN, cu o pălăria trasă pe frunte, cu gulerul ridicat. Mănâncă un hotdog. Are o pată de muștar pe buza de sus. Din greșeală NEWT o lovește în timp ce încearcă să ajungă mai în față.

NEWT

O, te rog să mă ierți.

MARY LOU

Dar acolo unde este lumină, este
și umbră, prietene! Ceva bântuie
prin orașul nostru; face prăpăd pe
unde trece, după care dispare fără
urmă...